

— Азъ не съжелявамъ за моегo приключенне въ гората. Истина е, че сега азъ съмъ нищо, но

„Земята, като въздуха и слънцето, трѣбва да прѣнадлежи на всички“.

за да си подсладя старостъта, сърдцето ми е пълно съ спомѣни, а пѣкъ ти нѣмашъ нито единъ.

Прѣведе: Ив. Ст. Андрейчинъ.

Царь Кариманъ и умната дѣвойка.

(Народна приказка).

— Дѣца, чували ли сте нѣщо за царь Каримана?

Тѣй попита баба Кера своитѣ петъ палави внучета.

— Нищо не сме чували, бабо, нищо, нищо. Разкажи ни, молимъ ти се, разкажи ни, мила бабо!

И почнаха да рипатъ, да скачатъ, да увисватъ на врата ѝ, да я цѣлуватъ,